

Nye udfordringer venter for EU trods enighed om energiaftale

EU har efter lange drøftelser vedtaget en energistrategi. Men det er ikke afgjort, hvor meget de enkelte lande skal bidrage med og derfor venter nye svære forhandlinger.

EU-STRATEGI

Af cand. scient. pol., Birger Lauersen,
Dansk Fjernvarme

I begyndelsen af marts vedtog EU's topmøde af statschefer, hvad der ligner en ambitiøs "Energipolitik for Europa". Denne europæiske energipolitik har tre hovedmålsætninger:

- Forøgelse af forsyningssikkerheden
- Sikring af Europas konkurrencekraft samt adgang til energi til en overkommelig pris
- Fremme af miljømæssig bæredygtighed og kampen mod klimaforandringer.

Rådet vedtog en handlingsplan for de kommende to år, som anviser de aktiviteter på mere konkret plan, som skal have højest prioritet.

Klima

Rådet fastholdt, at EU agter at forandre sig til økonomi med høj energieffektivitet og lavt udslip af drivhusgasser.

Derfor besluttede man ensidigt at sætte sig et forpligtende mål for

LÆS MERE

LÆS MERE

Topmødets konklusioner kan findes online på Det Europæiske Råds hjemmeside. Sådan findes det:

- 1) www.consilium.europa.eu
- 2) Vælg den danske indgang
- 3) Vælg "dokumenter" i menuen
- 4) Vælg "Det Europæiske Råd".
- 5) Vælg dokumentet "Formandskabets konklusioner".

EU's Energikommissær, lettiske Andris Pilbalgs, var for nylig i Danmark, hvor han præsenterede EU's nye energiaftale ved en konference på Kunstmuseet Arken i Ishøj. Foto: Joachim Rode.

reduktionen af udslippet af drivhusgasser i 2020 på 20 % i forhold til 1990. Såfremt andre højtudviklede lande vil binde sig til tilsvarende, kan denne forpligtelse øges til 30 %.

Den interne fordeling af reduktionsmålene blev imidlertid ikke aftalt, så der vil starte hårde forhandlinger.

Rådet fastholdt, at handel med udslipkvoter for CO₂ fortsat vil være en central del af EU's måde at møde klimaforpligtelserne på.

Det indre marked for gas og el

EU-kommissionen har fremlagt rapporter, som viser, at det indre marked for gas og elektricitet ikke virker ordentligt.

Derfor var der på topmødet enighed om behovet for en mere effektiv adskillelse af produktion af energi og driften af infrastruktur, og om behovet for uafhængigt drevne og velregulerede energinet, som kan garantere lige adgang til nettene.

Kommissionen har umiddelbart efter topmødet fastholdt sin plan om, at der skal ske en ejermæssig opdeling af produktion og net, selvom Frankrig og Tyskland under topmødet netop ikke kunne acceptere et krav om andet en selskabsmæssig opdeling. Det vil sige, at produktionsselskaber og netselskaber ikke kan have samme ejer.

Der var også enighed om at styrke offentlige myndigheders (regulato-

thers) position i tilsynet med nettene, samt at skabe en EU-mekanisme for koordinering af netdriften og -udbygningen.

Forsyningssikkerhed og international energipolitik

For så vidt angår forsyningssikkerheden, understregede man behovet for at sprede energiforsyningen på så mange ressourcer og transportkanaler som muligt for at indsamle oplysninger om forsyningen samt skabe gennemsigtighed.

Herudover fremhævedes nødvendigheden af at udvikle en fælles politik over for tredjelande. Ellers indeholder handlingsplanen ikke meget konkret på disse områder.

Energieffektivitet og vedvarende energi

Netop disse indsatsområder vil fremme forsyningssikkerheden og vil derudover reducere udslippet af drivhusgasser.

Topmødet understregede behovet for at øge energieffektiviteten for at opnå en besparelse på 20 % i forhold til, hvad forbruget ellers ville have været i 2020. Topmødet beder også om en hurtig implementering af et sæt initiativer inden for transport, minimumskrav til energiforbrugende apparater, fremme af energieffektiv og energibesparende forbrugeradfærd, forskning og udvikling samt energibesparelser i bygninger.

Anvendelsen af vedvarende energi fremmes ved at fastsætte et bindende fælles mål på 20 % af det samlede EU energiforbrug. Målet er fælles, så slagsmålet om byrdefordelingen udestår fortsat.

Alle medlemslande får dog et bindende mål på mindst 10 % biobrændstof i det samlede forbrug af benzin og diesel.

Hvad skal vi mene om dette?

Vittige hoveder plejer at sige, at når

man fordeler ansvaret på to personer, så er det én procent til hver. Kynikere vil måske tilsvarende sige, at når man skal fordele en 20 % reduktionsforpligtelse på 27 lande, så vil hvert lands udgangspunkt være en 0,74 % reduktionsforpligtelse til sig selv.

På den ene side må man anerkende at energi- og klimaområdet fylder meget på topmødets dagsorden og at det vel understreger statschefernes vilje til at beskæftige sig med de alvorlige spørgsmål.

På den anden side kan man mene, at det er for billigt sluppet at vedtage bindende målsætninger, uden at det reelle slagsmål om byrdefordelingen er klaret, endsige påbegyndt.

Pæne ord, måske også god vilje, men det kommer til at tage lang tid, før vi ser virkningerne af de politiske hensigtserklæringer.

bl@danskfjernvarme.dk